

Все частіше напередодні 75-річного ювілею з дня заснування Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка його професорсько-викладацький склад, співробітники кафедр і студенти згадують успіхи своїх вихованців, особливо тих, хто досяг значних висот в науці і освіті, виробництві, інших галузях.

З гордістю в університеті називають в числі своїх випускників В.М.Тягла – посла України у Вірменії, І.І.Проскурова — Героя Радянського Союзу, О.П.Пономарьова — Героя Соціалістичної Праці, колишнього ректора і О.В.Тур'янського — нинішнього ректора Белгородської аграрної академії, О.В.Шаповалова — голову Харківської обласної ради, В.І.Пугачова — начальника Харківського обласного управління пенсійного фонду та багато інших.

Ректорат, деканати факультетів і вчені кафедр університету постійно підтримують зв'язки зі своїми випускниками, листуються, зустрічаються і обмінюються з ними думками.

Олег Володимирович Шаповалов після закінчення середньої школи і Ізюмського СПТУ №11 отримав спеціальність тракториста-машиніста, слюсаря з ремонту сільськогосподарської техніки та водія. А у 1981 році вирішив стати інженером-механіком. Для отримання вищої технічної сільськогосподарської освіти обрав факультет механізації сільського господарства ХІМЕСГ.

Після закінчення інституту працював викладачем спеціальних дисциплін в Ізюмському СПТУ №61. Тут і примітили тоді молодого енергійного і наполегливого фахівця керівники району. Висунули його спочатку на роботу з молоддю — першим секретарем Ізюмського міського комсомолу, а потім рекомендували призначити завідувачем відділу по роботі з сільською молоддю Харківського обкому комсомолу.

З травня 1992 року О.В.Шаповалов працював на різних посадах концерну «Епос»: від головного спеціаліста до — голови правління.

Для того, щоб вижити і забезпечити ефективне функціонування підприємства в ринкових умовах, він без відриву від виробництва закінчив економічний факультет університету ім. Каразіна за спеціальністю «Фінанси і кредит». Це суттєво допомогло йому у керівництві підприємством та знадобилося у подальшій його роботі.

Кожен вищий навчальний заклад має свою історію, традиції, відмінні риси і своїх чудових випускників, якими він по праву пишається.

За 75 років свого існування в стінах Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка підготовлено близько 40 тисяч фахівців. Багато з них стали відомими вченими, визначними діячами науки і техніки, вищої школи, продовжують плідно працювати на відповідальних ділянках в Україні, країнах близького і далекого зарубіжжя.

Про випускників університету йде мова у публікації.

Випускники університету

О.В. Шаповалов

О.І. Завгородній

П.М. Клімов

А у середині 1997 року за конкурсом його призначено на посаду головного спеціаліста, потім — заступника начальника відділу газового комплексу та паливозабезпечення Управління енергетики та паливно-енергетичного комплексу Харківської облдержадміністрації.

Починаючи з грудня 1997 року він працював на різних відповідальних посадах в ВАТ «Харківгаз» від заступника начальника з обліку природного газу районного підрозділу до — заступника голови правління акціонерного товариства з питань газопостачання.

У січні поточного року О.В.Шаповалова обирають заступником голови Харківської облради, а в лютому на XXV сесії цієї ради IV скликання — головою обласної ради.

Яке б величезне навантаження випускник вищого навчального закладу не відчував на будь-якій керівній посаді, він завжди сумлінно виконував службові обов'язки.

Він нагороджений грамотою і ггарудним знаком Верховної Ради Украї-

ни «За заслуги перед українським народом» та нагородою української православної церкви Орденом Святого Архистратига Михаїла.

Олег Володимирович захоплюється парашутним спортом, став багаторазовим рекордсменом України та учасником рекордного стрибка в Таїланді, занесеного до Книги рекордів Гінеса у 2004 році. Він президент Харківської обласної федерації парашютного спорту.

Будучи студентом механіко-технологічного факультету ХІМЕСГ, **Олексій Іванович Завгородній** поглиблено вивчав основні інженерні дисципліни, брав активну участь в роботі студентського наукового товариства. Його розробки з математики, теорії механізмів і машин, опору матеріалів нагороджувалися дипломами на міському конкурсі студентських наукових робіт.

Після закінчення факультету з відзнакою у 1974 році, його за розподілом як одного з кращих випускників, залишили в науково-дослідній лабораторії вібраційних зерноочисних ма-

О. А. Корсун

М. І. Горошко

О. С. Кучеревський

шин цього факультету. Тут працював молодшим, а потім і старшим співробітником, займався конструюванням вібраційних машин, вивчав їх динаміку, налагоджував зв'язки з підприємствами і конструкторськими бюро. За неординарні технічні рішення ним одержано близько 100 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. У 1982 році О. І. Завгородній захистив кандидатську дисертацію.

Після цього і розпочалася його професійна викладацька діяльність на посадах старшого викладача, а потім і доцента кафедри вищої математики. Після захисту докторської дисертації у 2001 році, він стає професором, а з 2002 року — завідувачем кафедри вищої математики ХНТУСГ.

З приходом Олексія Івановича на кафедру вищої математики поживляється її наукова та винахідницька діяльність. Тут вчений активно працює над методикою викладання, подальшими проблемами сільськогосподарського виробництва. Він автор понад 170 друкованих наукових праць, керує науково-дослідною роботою колективу кафедри і аспірантів. Ним сформована і ефективно працює наукова школа з напрямку математичного моделювання технологічних процесів в сільському господарстві.

Враховуючи досвід і високий рівень наукової та педагогічної майстерності, президія ВАК України призначила його головою спеціалізованої вченої ради університету з захисту докторських дисертацій.

А Павла Миколайовича Клімова керівництво колгоспу «Росія» Борисовського району Белгородської області направило навчатися в ХІМЕСГ у 1973 році. Він теж обрав для себе професію інженера-механіка.

Старався вчитися добре, не відставав від своїх сокурсників. Активно займався громадською роботою. На першому курсі обрали його членом студентської ради гуртожитку, а

потім і її головою. Став першим командантом-студентом гуртожитку інституту, в якому проживало біля 600 студентів двох факультетів інституту: механізації та електрифікації сільського господарства. Прийшлося йому тоді займатися в гуртожитку господарською роботою. Разом з деканатами факультетів майже півтора роки доводив його до зразково-показного.

Цей досвід господарювання допоміг йому засвоїти обрану професію. Закінчив у 1978 році інститут з відзнакою, приїхав в свій рідний колгосп, де три роки поробив головним інженером. А потім з сімейних обставин переїхав до радгоспу ім. 60-річчя Радянської України Дергачівського району на Харківщині, де майже ще півтора року працював на аналогічній посаді і був керівництвом району визначним одним із кращих головних інженерів господарств.

В середині 1983 року його признають головним інженером, начальником відділу організації промислових технологій сільгосппродукції – заступником начальника Харківського обласного управління сільського господарства, а на початку 1986 року — начальником відділу державного технічного нагляду обласного агропромислового комітету Харківської області, а ще через чотири роки — начальником відділу державного технічного нагляду Харківського облвиконкому. З червня 1992 року і по цей час він працює начальником інспекції державного технічного нагляду за станом сільськогосподарських машин, начальник інспекції державного технічного нагляду Харківської облдержадміністрації.

Вже майже 20 років випускник технічного університету — Павло Миколайович Клімов очолює інспекцію Держтехнагляду в Харківській області. Останніх 5-6 років ця державна структура під його керівництвом за підсумками своїх виробничих показ-

ників не виходила за межі перших трьох місць серед обласних інспекцій України.

Усі ці роки Павло Миколайович підтримує виробничі стосунки з вченими провідних кафедр механіко-технологічного факультету та технічного сервісу, які допомагали йому удосконалювати службу держтехнагляду в Харківській області.

Олександр Анатолійович Корсун поступив на факультет механізації сільського господарства ХІМЕСГ у 1968 році. Отримав в ньому з відзнакою диплом механіка з ремонту автомобілів, тракторів і сільськогосподарських машин. Його, як одного з кращих випускників, залишили на випускній кафедрі. Тут разом з вченими О. І. Сідашенко та В. Ф. Аветесяном займався науковими дослідженнями з відновлення шліцевих з'єднань деталей на Пересічанській сільгосптехніці. Підсумками цієї роботи стало присудження другого місця вченим-розробникам на галузевому рівні в колишньому СРСР.

А у 1977 році О. А. Корсун перейшов до заводу «Холодмаш». Працював технологом, заступником начальника і начальником збирального цеху. Незабаром міністерством призначило його головним інженером на заводі «Торгомаш». Тут разом з конструкторами, технологами, слюсарями та інструментальниками впродовж двох років переводив на нові технології виробництва роздавальні лінії, які завод почав виробляти для харчових підприємств країни.

У 1989 році повернувся до заводу «Холодмаш» і впродовж семи років працював у конструкторському бюро, а у 1996 році його перевели керівником до Дергачівського агросервісу, яке засвоїло виробництво усіх запасних частин під ремонтні роботи зернозбиральних комбайнів «Дон-1500» і «Нива», силосозбиральних комбайнів КСК-100 та КСС-2,6 та іншої сільськогосподарської техніки.

Зараз «Дергачівський агро-сервіс колективний» здійснює ремонт шнеків російських комбайнів, жаток, почали вже ремонтувати «Джон-Діри», «Бізоні», а також решета усіх типів комбайнів.

Разом з Олександром Анатолійовичем в цьому колективі працюють ще два випускники ХІМЕСГ: головним інженером — Олександр Володимирович Іваненко, та механіком — Іван Миколайович Глущенко. Вони приклали чимало зусиль, щоб налагодити

технічний сервіс складних механізмів комбайнів усіх моделей.

Цікава, наприклад, доля випускника ХІМЕСГ — **Василя Васильовича Кривцова**, який мешкає і проводить плідну наукову роботу в престижній компанії США — Ford Motors.

Після закінчення школи з золотою медаллю у 1981 році, він поступив на факультет електрифікації сільськогосподарського виробництва — бажав отримати спеціальність з енергопостачання.

Від своїх однокурсників він виділявся блискучими знаннями з математики і фізики. На другому курсі серйозно захопився англійською мовою, став вивчати англійську національну культуру і мистецтво. В 1984 році зайняв друге місце у республіканській студентській Олімпіаді з англійської мови.

А потім підготував і захистив англійською мовою дипломний проект, з відзнакою закінчив інститут, займався в аспірантурі, захистив кандидатську дисертацію, працював на кафедрі електропостачання сільського господарства, де викладав дисципліну «Експлуатація електрообладнання», в якій робив упор на питаннях надійності. Це потім спонадобилося йому в подальшій роботі.

Він продовжував займатися науковими дослідженнями, удосконаленням іноземної мови, приймав участь в міжнародних конкурсах, що надавали в разі перемоги можливість працювати або продовжувати навчання за кордоном. Одну з них виграв — «Програму Фулбрайта». Вона надавала фінансову можливість молодим вченим про-

водити дослідження за кордоном. Почав працювати на кафедрі надійності американського Мерілендського університету, де викладав курс «Математичні методи в теорії надійності». Підготував теоретичну частину своєї докторської дисертації. Перейшов у відділ прикладної статистики компанії Ford Motors, де завершив роботу з докторської дисертації, яку захистив у 2000 році в тому ж університеті, став професором. Після цього був призначений компанією провідним фахівцем відділу надійності і статистичного аналізу. Тут став вести семінари з цієї галузі для інженерів-статистиків, керувати аналітичним розділом імовірних і статистичних розробок, відповідати за статистичне гарантійне прогнозування, аналіз піддатливих ремонтів систем, став провідним вишкучачем ряду статистичних проєктів.

Василь Васильович автор більш ніж 30 публікацій, 9 патентованих винаходів, член редколегії журналу «Reliability Engineering and Sistem Safety», який є провідним у світі виданням з галузі прикладного статистичного аналізу.

Випускник технічного університету за кордоном приймає активну участь у багатьох міжнародних конференціях, симпозіумах і конгресів з надійності, статистики і якості.

Він намагається щорічно приїздити до Харкова, завжди відвідує університет. Ось і в один з липневих днів цього року приїхав до університету, щоб зустрітися з керівниками університету і факультету та стипендіатами його щорічної стипендії, яку отримують майбутні фахівці факультету енергетики та

комп'ютерних технологій, що досягли успіхів в науковій роботі і вивченні іноземних мов. На знімку (зліва направо) відображені: доцент кафедри іноземних мов Г.І.Бородіна, випускник ХІМЕСГ, професор університету штату Меріленд, завідувачий відділу надійності компанії Ford Motors В.В.Кривцов, декан факультету доцент О.В.Мірошник, ректор університету професор Д.І.Мазоренко та стипендіати персональної стипендії В.В.Кривцова студенти факультету Сергій Почечун і Олена Рябініна.

Микола Йосипович Горошко почав свою трудову діяльність бригадиром тракторної бригади, а потім працював керівником відділення та головним інженером сільськогосподарського підприємства на Ізюмщині. Паралельно навчався на заочному факультеті ХІМЕСГ, бажав отримати спеціальність інженера-механіка сільськогосподарського виробництва.

Після закінчення навчального закладу у 1978 році працював на птахофабриках: Люботинській — начальником цеху механізації, Харківській — головним інженером, Старовірівській — директором.

За два десятиріччя керування Старовірівською птахофабрикою зробив тут чимало. Збудував новий машинний двір з чудовою майстернею, комбикормовий цех, завдяки якому перестали купувати корми — стали виробляти їх самі. Також збудували цех з виробництва яєшного порошку, провели реконструкцію трьох пташників, у яких вирощували молодняк — до цього його придбували на інших фабриках.

Згодом зробили сушку зерна і помету. Не забули і соціальну сферу: введено в дію школу на 460 учнів та 60 приватних будинків, збудовано дорогу, протягнуто 16 км газової магістралі та ін.

А на початку цього року Указом Президента України В.А.Ющенка Микола Йосипович був призначено головою Шевченківської райдержадміністрації. Працюють тут напружено, усією командою. Оскільки район сільськогосподарський, вирішують зовсім не нову задачу — піднімають на достатній рівень сільське господарство.

Є вже і свої лідери. Наприклад, МПП «Агротехсервіс», де директор Михайло Туманян. Тут в цьому році зібрано по 51 центнеру з гектару озимої пшениці. За цим господарством тягнуться СТОВ ім.Ватутіна — 45 і Старовірівській птахокомплекс — 45,6 центнерів з гектару.

За ініціативою Миколи Йосиповича розробляють в районі проєкти виробництва скла, біопалива і крохмалю.

Як каже сам випускник навчального закладу, професорсько-викладацький склад ХІМЕСГ навчив його жити і знаходити шляхи виходу із найскладніших ситуацій.

Випускники факультету менеджменту працюють на підприємствах АПК, в аудиторських фірмах, податкових інспекціях, установах банківських, фінансових та управлінських структур, консалтингових і посередницьких фірмах, а також в закладах науки і освіти.

Отримані під час навчання в університеті глибокі теоретичні знання формують у майбутніх фахівців сучасне економічне мислення, допомагають молодим спеціалістам орієнтуватися в сукупності складних економічних відносин на макро- і мікрорівнях, розуміти сутність фінансово-кредитного механізму, системи грошового обігу.

Цікавим і приємним є відгук колишнього керівника ТОВ «Шестокове», а нині заступника голови Харківської облдержадміністрації Віктора Олександровича Зверєва, стосовно молодого спеціаліста господарства **Олексія Сергійовича Кучеревського**, який закінчив у 2003 році факультет менеджменту Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. Петра Василенка.

За словами Віктора Олександровича, молодий фахівець за рік роботи у господарстві зміг не тільки систематизувати та проаналізувати отримані результати виробничо-господарської діяльності, а й знайшов резерви збільшення річних доходів підприємства, відшукав засоби та розробив шляхи мобілізації фінансових ресурсів господарства для підвищення в майбутньому ефективності господарювання підприємства в умовах ринку та планування конкуренції.

Зараз Олексій Сергійович працює разом з В.О.Зверєвим в Харківській облдержадміністрації. У Віктора Олександровича він працює радником заступника голови ОДА з питань виробництва сільськогосподарської продукції.

В Харківському національному технічному університеті сільського господарства пишаються своїми випускниками, які примножують традиції попередніх поколінь.

В. ПЕТРЕНКО